

27858 Gewasbeschermingsbeleid
Nr. 680 Brief van de minister van Landbouw, Visserij,
Voedselzekerheid en Natuur

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 26 november 2024

Naar aanleiding van het verzoek van de vaste commissie voor Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur van 14 november 2024 (Kenmerk 2024Z117317/2024D43788), informeer ik u over een recente uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland in een procedure tussen de Vereniging Meten=Weten en Gedeputeerde Staten (GS) van de Provincie Fryslân. De zaak betreft een handhavingsbesluit op grond van de Wet natuurbescherming over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in het kader van de lelieteelt nabij een Natura 2000-gebied in Friesland zonder natuurvergunning. GS is het bevoegd gezag voor vergunningverlening en handhaving.

Zoals ik u heb geïnformeerd, zijn er in de teeltseizoenen 2023 en 2024 diverse rechterlijke (kort geding) uitspraken gedaan over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in zaken tussen lelietelers en omwonenden, Kamerstuk 27 858, nr. 169. In deze onderhavige zaak gaat het echter over de teelt van lelies in relatie tot een nabijgelegen Natura 2000-gebied.

Uitspraak

De in de inleiding aangehaalde uitspraak is gedaan op 22 oktober 2024 (gepubliceerd 24 oktober jl.) In deze zaak heeft Meten=Weten een handhavingsverzoek ingediend omdat een natuurvergunning nodig zou zijn voor het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in teelt van lelies op twee percelen in de omgeving van een Natura 2000-gebied Drents-Friese Wold & Leggelderveld. Tegen de afwijzing van dat verzoek door GS, is beroep ingesteld door Meten=Weten. De rechtbank oordeelt dat het handhavingsverzoek ten onrechte is afgewezen omdat geen natuurvergunning met passende beoordeling nodig zou zijn. Het overgelegde onderzoek bevatte geen precieze beschrijving van het project, en legde geen relatie met de ecologische gevolgen voor de soorten en habitattypen in het Natura 2000-gebied. Ook het feit dat de gebruikte bestrijdingsmiddelen zijn toegestaan door het College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Ctgb) biedt volgens de rechtbank geen garantie dat significante gevolgen zijn uitgesloten, nu die toelating niets zegt over het

feitelijk gebruik van de middelen en over de ecologische gevolgen. GS heeft volgens de rechtbank evenmin aangetoond dat sprake is van niet natuurvergunningplichtige bestaande rechten.

Vervolg

Tot zes weken na de uitspraak kunnen belanghebbenden een hoger beroep instellen tegen de uitspraak bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het is aan de Provincie Fryslân om daarvoor te kiezen, dan wel om een nieuw besluit te nemen over het handhavingsverzoek, met inachtneming van de uitspraak. Dit maakt ook, dat ik nog geen uitspraken kan of wil doen over mogelijke implicaties van de uitspraak voor de teelt van lelies in het algemeen. Verder wil ik er op wijzen dat er al een hoger beroep tegen een vergelijkbare uitspraak loopt bij de Afdeling bestuursrechtspraak over een handhavingsbesluit van GS van de Provincie Drenthe. Een uitspraak hierop wordt in de komende maanden verwacht.

De minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur,
F.M. Wiersma